

[Fiskeriministeren.]

endnu ikke har behandlet i detaljer. Disse begrænsninger vil i sig selv i en årrække forhindre en fortsat ekspansion i dansk fiskerierhverv.

I den forbindelse vil jeg understrege, at det ikke alene er i samfundets, men også i erhvervets interesse, at der lægges afgørende vægt på at sikre forudsætningerne for, at fiskerierhvervet også på længere sigt kan opretholde et højt niveau for beskæftigelse og valutaindtjening.

Det er endnu for tidligt at vurdere, om EFs langsigtede fiskeriregime vil medføre så væsentlige nedgange i de danske fangstmuligheder og i tilførslerne til industrien, at det vil skabe beskæftigelsesmæssige problemer, men det bør vel fremhæves, at dansk fiskerierhverv med den fremsynethed, der har været karakteristisk for det, ved at søge utraditionelle, fjernere fangstpladser allerede nu har chancen for at afbøde eventuelle tab. De udvidede fiskerigrænser, som kan bryde vort hidtidige fiskerimønster, åbner også op for interessante projekter i samarbejde med f. eks. udviklingslande, som ikke selv er i stand til at udnytte de nyere hvervede ressourcer. Jeg skal vende tilbage til dette spørgsmål senere.

Som billedet tegner sig for 1977, må dansk fiskeri som følge af EFs overgangsordning regne med nedsatte kvoter i Nordsøen for konsumfisk og med fangstreguleringer i øvrigt, som begrænser industrifiskeriet. Også i Østersøen er fangstmulighederne sat ned i forhold til foregående år, hvor det især var torskefiskeriet, der var ramt, medens Kattogat/Skagerrak-fiskeriet endnu er ukvoteret.

På landsbasis er det dog mit indtryk at vilkårene i 1977 ikke vil medføre mærkbare beskæftigelsesmæssige konsekvenser, der går ud over, hvad man på grund af fiskeriets særlige karakter har måttet opleve med mellemrum på grund af dårlige vejrforhold og udsving i priserne.

Det kan dog ikke udelukkes, at beskæftigelsen på enkelte pladser i de sidste måneder af året vil kunne møde problemer, hvis kvoterne opbruges ved et for intenst fiskeri i den første del af året. Fiskeriministeriet og erhvervets organisationer er enige om at søge en sådan situation undgået eller lettet ved en kvartalsvis opdeling af i hvert fald nogle af kvoterne.

Som det fremgår af, hvad jeg hidtil har sagt om mulighederne for forsyninger af råvarer til fiskeindustrien fra vor egen fiskerflåde, er regeringen af den opfattelse, at mulighederne

herfor i den nærmeste fremtid er relativt tilfredsstillende. I hvilket omfang der på længere sigt bliver mulighed for at få råvaretilførsler fra udlandet, er det vanskeligt at udtale sig om på indeværende tidspunkt, og det er vel også i første række et problem, der vil blive søgt løst af fiskeindustrien selv. Såfremt der bliver problemer på dette område, er regeringen naturligvis parat til at overveje, hvilke foranstaltninger der kan være påkrævet. Jeg vil imidlertid gerne her pege på et par muligheder, som jeg tror det vil være nyttigt at man tager op til yderligere overvejelse.

For det første vil jeg gerne nævne mulighederne for øgede tilførsler fra udenlandske fiskere, og ikke alene fra fiskere fra de øvrige EF-lande, der i henhold til de gældende regler frit kan lande i Danmark, men også fra fiskere fra andre lande. Her kan f. eks. peges på de østeuropæiske fiskere og specielt på mulighederne for tilførsler fra Polen, hvormed vi har en særlig aftale.

Spørgsmålet om, i hvilken udstrækning vi fra andre lande har mulighed for yderligere tilførsler af fisk, såfremt vi ophævede det nationale danske forbud mod, at udenlandske fiskere, bortset fra fiskere fra de øvrige EF-lande og enkelte andre lande, lander deres fisk i Danmark direkte fra fangstpladserne, er vanskeligt at vurdere, idet en sådan lovændring naturligvis ikke giver de pågældende landes fiskere mulighed for øgede fangster, men blot giver dem mulighed for at sælge deres fisk i Danmark. Disse landes fiskere er ligesom de danske fiskere i vid udstrækning underkastet fangstreguleringer. Såfremt udviklingen gør det påkrævet, er jeg imidlertid rede til at overveje, om en ophævelse af det nævnte forbud måske kunne bevirke, at vi kunne få flere og mere stabile tilførsler fra udenlandske fiskere.

For det andet vil jeg gerne nævne muligheden af øget kommerciel import af råvarer til fiskeindustrien fra de øvrige større fiskerinationer i Østersøen og Nordatlanten. Det vil være naturligt at overveje, om der gennem en forøget indsats fra de danske ambassader i udlandet vil være mulighed for at forbedre og udbygge de kanaler, der er, for at sikre fiskeindustrien kontinuerlige tilførsler af fisk, der er fundamentet for beskæftigelsessituationen i erhvervet.

Endelig vil jeg for det tredje nævne de muligheder, der ligger for de større danske fiskekuttere for fjernfiskeri ved andre verdensdele,